

قوه قضائیه در آمریکا

دکتر یدالله علی شریست - تسمیت سازده

شکایت خواهان خودداری نماید. این هفت زمینه عبارتند از:

۱- صلاحیت نداشتن دادگاه برای رسیدگی به موضوع شکایت.
۲- صلاحیت نداشتن دادگاه برای صادر کردن حکمی بر علیه خوانده.

۳- غیرقانونی بودن محل محاکمه.
۴- قانونی نبودن روش و یا متد به رؤیت رساندن شکایت و احضاریه.

۵- ناقص بودن شکایت و یا احضاریه از نظر فرم.

۶- نارسایی شکایت از این جهت که در آن ادعایی حقوقی که بر مبنای آن دادگاه بتواند نظر بدهد مطرح نشده است و بالاخره

۷- نارسایی شکایت از این نظر که شکایت فرد ضروری و لازم را به عنوان خوانده یا خواهان مطرح نکرده است.

بعضی از این زمینه‌ها بسیار مهم بوده و در هر مرحله از مراحل دادگاهی پرونده قابل عرضه هستند (مثلًا صلاحیت نداشتن دادگاه برای رسیدگی به موضوع شکایت). اما بعضی دیگر از این زمینه‌ها (مثلًا صلاحیت نداشتن دادگاه برای صادر کردن حکمی علیه خوانده) چنانچه در اولین درخواست یا مدرک پاسخی که خوانده به دادگاه تسليم می‌کند عرضه نشود. ازین می‌روند (به عبارت دیگر، چنانچه در اولین فرصت خوانده به دادگاه نگویید که دادگاه صلاحیت ندارد بر علیه وی حکمی صادر کند دیگر در هیچ مرحله‌ای، جز با اجازه دادگاه نمی‌تواند این اعتراض را مطرح نماید).

(ج) درخواست برای صدور حکم بر مبنای مدارک موجود

دعوا در یک مراجعته مدنی می‌توانند درخواستهای متفاوتی از دادگاه بکنند. این درخواستهای قبل از محاکمه در مراجعته مدنی موقعیت پرونده را هم از نظر روشن و هم از نظر ماهوی و محتواهی تحت تأثیر قرار داده و از این راه روی مذاکرات طرفین دعوا چهت حل اختلاف از راه توافق طرفین تأثیرات زیادی می‌گذارد. درخواستهای قبل از محاکمه با مشخص

نمودن وضع ادله‌ای که در محاکمه عرضه خواهند شد و با تعیین نمودن قالب حقوقی موضوعات مورد اختلاف موقعیت طرفین دعوا و از آنجا نتیجه نهایی

یک پرونده را شدیداً تحت تأثیر قرار می‌دهند. در فصل قبل توضیح داده شد که از نظر فرم هر درخواست چهار عنصر دارد. ذیلاً بین تا از مهمترین درخواستهایی که

توسط طرفین دعوا به دادگاهها تسليم می‌شوند مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

(الف) درخواست بیان صریح تر و روشن تر شکایت.

قبل اگتفتیم که احتمال اینکه یک دادگاه فدرال از پذیرفتن شکایتی به دلیل ناقصی فنی خودداری کند بسیار کم است. مفهوم این حرف آن است که اگر

شکایتی در پاراگراف اصلی یا پاراگراف وسیله خود

میهم بوده و ادعاهای خواهان و اعیانی را که ترجیه کننده آن ادعاهای هستند باروشنی و صراحت بیان نکند

دادگاه شکایت را خواهد پذیرفت. اما خوانده قبل از آنکه پاسخی بدهد می‌تواند از دادگاه بخواهد تا خواهان را وادار کند که شکایت خود را به صورتی صریحت و

روشن تر بیان نماید.

(ب) درخواست انداختن پرونده

(motion to dismiss)

خوانده می‌تواند بر مبنای یکی از هفت زمینه یاد

شده در این بخش از دادگاه بخواهد که از رسیدگی به

(۴) ختم پرونده بدون محاکمه (dismissal).
الف) ختم داوطلبانه پرونده.

از طرق زیر می‌شود یک پرونده دادگاهی را به صورتی داوطلبانه بست. اولین راه اعلام عدم تداوم توسط خواهان است notice of discontinuance از این

روش تنها در صورتی می‌توان استفاده نمود که خوانده هنوز جواب شکایت را تسليم دادگاه نکرده باشد و دادگاه درخواستی برای قضایت سریع و مختصر (motion for summary judgment).

دریافت نکرده باشد. چنانچه خوانده جواب شکایت را تسليم دادگاه کرده باشد و یا دادگاه درخواستی برای قضایت سریع و مختصر دریافت نموده باشد. برای بستن داوطلبانه پرونده خواهان می‌باشد باخوانده به توافق بررسد. اگر خوانده با تقاضای خواهان موافقت نکند، خواهان می‌تواند درخواستی تسليم دادگاه کند و از دادگاه بخواهد تا دستور عدم تداوم را صادر نماید.

(الف) ختم غیرداوطلبانه پرونده

تحت شرایطی خاص ممکن است شکایت خواهان

بر علیه خوانده از طریق دادگاه و بدون رضایت خواهان بسته شود. چنانچه دادگاه در دستور خود نگویید که

ختم پرونده به مفهوم منع تعقیب نیست. خواهان از طرح مجدد شکایت خود در دادگاه محروم خواهد

شد.

(ب) درخواستهای قابل از محاکمه

قبل از آنکه پرونده‌ای به مرحله محاکمه بررسد طرفین

می دهد و طرف مقابل موظف است به این سوالات به صورت سوگند خورده ای پاسخ دهد. برای اینکه پاسخها قسم خورده باشند، پاسخ دهنده پس از پاسخ دادن به سوالات قسم نامه ایراد را تکمیل می کند که در آن اذعان شده است که به تمامی سوالات درست جواب داده شده است. بازجویی به صورت نوشته بهترین روش در مراحل ابتدایی می باشد چه از این طریق می توان در مورد افرادی که بعداً تحت رسیدگی قبل از محاکمه قرار خواهد گرفت و نیز در مورد اسناد و مدارکی که مربوط به موضوع دعوا هستند اطلاعاتی به دست آورد.

درخواست تولید مدارک و اشیاء از طریق این وسیله یک طرف دعوا می تواند از طرف مقابل بخواهد که مدارک حقوقی و یا دیگر اسناد مربوط به موضوع دعوا را که در اختیار طرف مقابل است در اختیار طرف اول قرار دهد. علاوه بر این، یک طرف دعوا می تواند از طرف مقابل بخواهد تا اجازه دهد که طرف اول تمام اشیاء و مدارک مربوط به دعوا را که در اختیار طرف مقابل می باشد آزمایش نماید.

تناضای اعتراف کردن، از طریق این وسیله می شود از اتفاق وقت جلوگیری نمود و از طرف مقابل خواست که به صحت مطلبی و یا درست بودن محتوای مدرکی اعتراف نماید. اعتراف به یک مسئله به معنی قبول آن برای حل اختلافات پرونده جاری می باشد، چنانچه به سوالی پاسخ داده نشود مفهوم اعتراف کردن به محتوای سوال خواهد بود.

درخواست آزمایشات بدنی و مغزی، از این روش در حل اختلافات مربوط به تصادفات و موارد مشابه استفاده می شود. قبل از شکلی کشفیات تصمیم گرفته که در آن فرجه تکمیل کشفیات تصمیم گرفته می شود) طرفین دعوا می باشند در یک جلسه برنامه ریزی شرکت نمایند. این جلسه به بروز نظرات طرفین دعوا در مورد محدودیتها که روی کشفیات باید قابل شد، موضوعاتی که می باشند در حوزه کشفیات قرار

بگیرند، ترتیب و یا مراحل مختلفی که کشفیات باید داشته

ب) گواهی گرفتن بر مبنای سوالات نوشته deposition upon written questions

ج) بازجویی به صورت نوشته interrogatories written

د) تولید و تهیه اسناد و اشیاء production of documents and things

ه) درخواست اقرار نمودن request for admission

کشفیات سبب می شود تا واقعیت صریح که و ارزانتر به دست آمده و طول زمانی محاکمات نیز کاهش یابد. علاوه بر این کشفیات باعث می شود که طرفین دعوا پس از بروزی اطلاعات موجود و مقایسه موقعیت خود با موقعیت طرف مقابل بیشتر حاضر باشند با توافق اختلافات خود را حل کنند. همچنین، کشفیات سبب می شود که تکیه دادگاه بیشتر روی موضوعات مهم باشد (چون واقعیات و موضوعات غیرهم در جریان کشفیات به دست آمده و مورد توافق قرار می گیرند). وبالاخره، کشفیات سبب می شود تا بعضی ادلہ که در معرض خطر نابود شدن هستند حفظ شوند (به عنوان مثال، اگر گواهی مربیض است یا مسافر است از طریق گواهی شفاهی گرفتن می توان شهادت وی را حفظ نمود).

ب) راههایی که در کشفیات مورد استفاده قرار می گیرند در جریان کشف کردن اطلاعات در مورد طرف مقابل هر طرف دعوا می تواند بسته به نوع پرونده از پنج وسیله مختلف استفاده نماید.

گواهی ها یا رسیدگی های قبل از محاکمه . . .

depositions or examination before trial

در این روش یک طرف دعوا می تواند از طرف مقابل (با از فردی که شاهد طرف مقابل خواهد بود) نموده و پاسخها ضبط می شوند. سوالات را هم می شود هم به صورت شفاهی پرسید و هم به صورت کتبی تحويل فرد جواب دهنده داد (پرسیدن سوالات به صورت شفاهی بسیار رایج تر است). پاسخ دهنده ابتدا باید قسم بخورد که سوالات را به درستی جواب خواهد داد. معمولاً سوال و جوابها در محل دادگاه نیست ولی در حضور کسی که قانوناً افراد می توانند نزدش سوگند یاد کنند بر گذار می شود. پس از قسم یاد کردن پاسخ دهنده و کیل طرف دعوا که سوالات را مطرح می کند در حضور و کیل پاسخ دهنده شروع به بازجویی می کند. ترتیب و نحوه سوال و جواب همانند سوال پرسیدن از یک شاهد در جریان محاکمه است.

از محاکمه در مرافعات مدنی عمدتاً جهت (۱) حمایت از کشفیات کامل سبب تسريع در حل اختلافات دعوا قادرند قبل از محاکمه تقریباً همه اطلاعات موجود را از طرف مقابل دریافت کنند. اعتقاد رایج این است که کشفیات کامل سبب تسريع در حل اختلافات می شود. محدودیتهای موجود در مورد کشفیات قبل از محاکمه در مرافعات مدنی شناخته شده اند.

(۲) حمایت از کارهای فکری و کلا می باشد. صرف نظر از این محدودیتهای محدود، هر طرف دعوا حق دارد اطلاعات جامع و همه جانبه ای از طرف مقابل بگیرد. مهمترین روشهای که برای به دست آوردن اطلاعات بکار گرفته می شوند عبارتند از:

الف) گواهی شفاهی گرفتن deposition upon oral examination

چنانچه تمامی و یا اکثر واقعیات مربوط و مهم مورد قبول طرفین بوده و یا به سادگی قابل استنتاج از مدارک موجود باشند. هر یک از دو طرف دعوا می تواند از دادگاه بخواهد که رأی خود را بدون محاکمه و بر مبنای مدارک کنی موجود صادر کند.

(د) درخواست برای قضایت سریع و مختصر.

قضایت سریع و مختصر روشنی است که توسط آن دادگاه قبل از محاکمه و بنابراین به صورتی سریع و مختصر می تواند تعیین کند که آیا موضوعاتی با ارزش وجود دارند که برای حل آنها قبل مخراج و صرف زمانی را که محاکمه خواهد داشت بشود

پذیرفت؟ چنانچه در مرحله قبل از محاکمه یکی از طرفین معتقد باشد که موضوع حل نشده ای که حل آن ارزش صرف زمان و پول را داشته باشد وجود ندارد، این طرف دعوا می تواند از دادگاه درخواست قضایت سریع و مختصر نماید. چنانچه به نظر دادگاه واقعیتی غیر روشن وجود داشته باشد درخواست رد شده و محاکمه کامل انجام خواهد شد. در رسیدگی به درخواست برای قضایت سریع دادگاه حق ندارد رسیدگی کند که واقعیت چیست.

دادگاه تنها می تواند مشخص کند که آیا واقعیتی برای رسیدگی وجود دارد یا خیر. در رسیدگی به این درخواست دادگاه می بایست تمام شهادات و ابهامات موجود در پرونده را به نفع کسی که مخالف درخواست است حل نماید. طرفی که مخالف درخواست برای قضایت سریع است حق ندارد ادلہ خود را معین نگهدازد بلکه باید تمام ادلہ خود را به دادگاه عرضه نموده و به صورتی مستدل علت مخالفت خود را درخواست مزبور بیان کند.

ه) درخواستهای مربوط به کشفیات

در جریان کشفیات (discovery) اختلافات متعددی بین طرفین دعوا پیش می آید که برای حل شدن آنها احتیاج به دخالت دادگاه است. این اختلافات از طریق درخواست حل می شوند.

۶) کشفیات

الف) کلیات.

در فصل قبل مشاهده شد که کشفیات قبل از محاکمه در محاکمات جنایی نسبتاً محدود است.

بر عکس محاکمات جنایی، در مرافعات مدنی طرفین دعوا قادرند قبل از محاکمه تقریباً همه اطلاعات موجود را از طرف مقابل دریافت کنند. اعتقاد رایج این است که کشفیات کامل سبب تسريع در حل اختلافات از مصوبنیتهای موجود در مورد کشفیات قبل شناخته شده اند. (۱) حمایت از مرافعات مدنی عمدتاً جهت از محاکمه در مرافعات مدنی از حمایت از کارهای فکری و کلا می باشد. صرف نظر از این محدودیتهای محدود، هر طرف دعوا حق دارد اطلاعات جامع و همه جانبه ای از طرف مقابل بگیرد. مهمترین روشهای که برای به دست آوردن اطلاعات بکار گرفته می شوند عبارتند از:

الف) گواهی شفاهی گرفتن

deposition upon oral examination

استفاده از تقاضای تهیه آنها به دست می آیند، تا آنجا که از نظر مقررات حاکم بر ادلہ قابل پذیرش در دادگاه باشند، می توان در دادگاه به عنوان ادلہ عرضه نمود. لازم به تذکر آن است که هر مدرک و یا سندی که از کشف شدن مصوبت نداشت و به اختلاف مورد برسی مریبوط باشد قابل کشف می باشد. ولی اینکه یک سند و یا یک مدرک قابل کشف شدن است هیچ ارتباطی به قابل پذیرش بودن آن در دادگاه ندارد.

هر طرف دعوا می تواند هم از طرف مقابل و هم از افرادی که طرف دعوا نیستند بخواهد که مدارک و اسناد مریبوط به دعوا را که در اختیارشان هست تهیه نموده و در اختیار تقاضا کننده قرار بدهند. در فرم تقاضا، درخواست کننده می بایست اسناد و مدارک درخواست شده را با دقت شناسایی نماید تا پاسخ دهنده وظیفه خود را بداند، علاوه بر این، فرم تقاضا می بایست زمان، مکان و روش تهیه و بازرسی اسناد و مدارک را مشخص نماید. طرف مقابل و یا فردی که از او خواسته شده تا مدارک و اسناد را تهیه نماید می تواند اعتراض نماید، غیر مریبوط بودن مدارک و اسناد، مصوبت داشتن مدارک و اسناد را نظر حقوقی، و نیز اینکه اسناد و مدارک خواسته شده چهت محاکمه آمده شده و یا نتیجه کار یک متخصص می باشد زمینه های معمولی برای اعتراض علیه تهیه و تولید مدارک و اسناد هستند. از پاسخهای داده شده به تقاضای اقرار نمودن می شود در دادگاه استفاده نمود، وقتی از یکی از طرفین دعوا خواسته شد که به مسئله ای اقرار کند پاسخ دهنده یکی از چهار نوع جواب زیر را می تواند بدهد (۱) اقرار کند؛ (۲) انکار نماید؛ (۳) به سوال اعراض نماید و یا (۴) اذعان کند که قادر به اقرار کردن و یا انکار نمودن نیست. چنانچه پاسخ دهنده بخواهد پاسخ چهارم را بدهد باید بگوید که با وجود انجام دادن تحقیقاتی معقول اطلاعات کافی به دست نیاورده است که بتواند به سوال اقرار نموده و با آن را مورد انکار قرار دهد (به عبارت دیگر، پاسخ چهارم می بایست به صورتی مستند و معقول عرضه شود).

متقابل و یا افراد دیگری که برای طرف مقابل در رابطه با اختلاف مورد برسی کار می کنند قابل کشف شدن نیستند.

(د) استفاده از اطلاعات کشف شده در محکمه.

کشفیات قبل از محکمه برای جمع آوری اطلاعات جهت آماده شدن برای محکمه است. در عین حال بعضی از اطلاعات کشف شده ارزش ادلہ ای نیز دارند. تمام یا بخشی از رسیدگاهای قابل از محکمه را، تا آنجا که از نظر مقررات فدرال حاکم بر عرضه ادلہ قابل پذیرش در دادگاه باشند، می توان در دادگاه به عنوان ادلہ عرضه نمود. یکی از استفاده های عمده رسیدگی های قبل از محکمه این است که شاهد طرف مقابل در مراحل اولیه رسیدگی به پرونده مجبور می شود ماجراها را به صورتی خاص بیان کند. چنانچه در مرحله محکمه این رسیدگی های قبل از محکمه جهت بی می توان از رسیدگی های قبل از محکمه ارزش دهد اعتبر کردن شهادت وی استفاده نمود (لازم به تذکر آن که اگر یکی از طرفین دعوا شخصیتی حقوقی باشد تها اطلاعاتی که از رؤسای، مدیران و اعضای هیأت مدیره آن طرف دعوا (از طریق رسیدگی قابل از محکمه) کشف شده باشد قابل عرضه در دادگاه می باشند. اطلاعاتی که از کارمندان عادی جمع آوری شده باشند در دادگاه کسی هستند و نیز مشخصات افرادی که اطلاعات قابل کشف داشته باشند قابل کشف می باشند. دادگاه می تواند امامه اطلاعات قابل کشف را محدود نماید. علاوه بر این، بیشتر کشفیات با توافق طرفین دعوا صورت می گیرد. البته دادگاه قدرت زیادی دارد که توافق طرفین را تایید و یا رد نماید. همچنین دادگاه در هر پرونده تصمیم می گیرد که چه اطلاعاتی از کشف شدن مصوبت دارند. تمام اسناد و مدارکی را که یک طرف دعوا برای محکمه آماده نموده است توسط طرف مقابل قابل کشف هستند چنانچه طرف مقابل دادگاه را قانع کند که (۱) برای اینکه طرف مقابل آماده محکمه بشود احتیاج مبرومی به اسناد و مدارک پاد شده داشته و (۲) تهیه این اسناد و مدارک بدون تحمل سختی غیر منصفانه ای امکان پذیر نیست. لازم به یاد آوری است که نتیجه کارهای فکری و عقاید وکیل طرف

باشد و بالاخره آخرین زمانی که برای تکمیل کشفیات باید در نظر گرفت اختصاص دارد.

حداقل سی روز قبل از شروع محکمه (و یا در مقطع دیگری که قضیه دستور بدده) هر یک از طرفین دعوا می باشند اطلاعاتی دقیق در مورد ادلہ ای که در محکمه از عرضه خواهد نمود به طرف مقابل بدهد. به عنوان مثال، هر طرف دعوا (۱) نام تمام افرادی را که ممکن است شاهد آن طرف باشند (۲) لیست تمام گواههای گرفته شده، (۳) لیست تمام استادی که در محکمه از آنها استفاده خواهد شد و (۴) خلاصه ای از تمام ادلہ دیگر را به طرف مقابل بدهد.

(ج) دامنه اطلاعات کشف شده.

در مراجعت مدنی هر نوع اطلاعاتی که از کشف شدن مصوبت حقوقی نداشته باشد و مریبوط به پرونده مورد اختلاف نیز باشد قابل کشف شدن است. هر طرف دعوا می تواند مسایل مریبوط به ادعاهای و دفاعیات خود و نیز اطلاعات مریبوط به توصیف، ماهیت و محل هر شیء، کتاب یا مدرک دیگری که دارای اطلاعات قابل کشف باشند همراه با اینکه این کتب و اسناد و یا اشیاء در تصرف چه کسی هستند و نیز مشخصات افرادی که اطلاعات قابل کشف داشته باشند قابل کشف می باشند. دادگاه می تواند امامه اطلاعات قابل کشف را محدود نماید. علاوه بر این، بیشتر کشفیات با توافق طرفین دعوا صورت می گیرد. البته دادگاه قدرت زیادی دارد که توافق طرفین را تایید و یا رد نماید. همچنین دادگاه در هر پرونده تصمیم می گیرد که چه اطلاعاتی از کشف شدن مصوبت دارند. تمام اسناد و مدارکی را که یک طرف دعوا برای محکمه آماده نموده است توسط طرف مقابل قابل کشف هستند چنانچه طرف مقابل دادگاه را قانع کند که (۱) برای اینکه طرف مقابل آماده محکمه بشود احتیاج مبرومی به اسناد و مدارک پاد شده داشته و (۲) تهیه این اسناد و مدارک بدون تحمل سختی غیر منصفانه ای امکان پذیر نیست. لازم به یاد آوری است که نتیجه کارهای فکری و عقاید وکیل طرف

